

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268380592/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Altud.

- v - v | - v -] | - v - v | - v

Mester Anders Arebo gaf os Davids Psalter,
Hvilken ikke nogenlund udi Texten halter.
Men hand hafver Jeam Christ nefint der i med Troo
Psalteren udtyde ret Anders Arrheboo.

[c 2^r] Men de Brødr' af Zwingli Slect Bez' ocsaa Lobwasser
De paa HErren Jesum Christ saare lidet passer,
Aldrig nefuis hand engang udaf disse too,
Saare tit ham nefner dog, Anders Arrheboo.
Endnu *Hexaëmeron* skref hand os til fromme,
Grundelig og præctelig orden' af ham komme.
Fra den dybe Skrifstens boud' saadan Vjsdom groo
Os til Gafn oc hoy Forstand Anders Arreboo.
Saa da troo vi alle det, Gud at alting skabte,
Himmel, Jord oc Mennisket, som sin Kraft fortalte.
Det er stateligt udført, vilst du mig kun troo,
I den Bog, som forдум skref Anders Areboo.
Hvordan vi skull' oc alt det os til nytte føre,
Sligt alvorligt at det kand vore Hicerter nøre,
Saa vi skuu' oc kiende ret HErrens Gierning mou
Saare vel det lærer os Anders Arrheboo.
Paa de Rhjm er det oc giort, for ey vare gengse,
Meget mindre hos en hver ere dc til fengse.
Hvo dem veedst' af alle dem udi Danmarck rooe?
For dig denneim lærde ny Anders Areboo.
Mester Anders Arreboo skal mand tacken giøre,
Som Guds høyre Skabnings Verk vild' i Rjm udføre,
Hvor af lærer Leegemand, at hand ey som Koo
Sligt skal see; men see ret som Anders Areboo.

[e 2^r] Paa al Verdsens Herlighed see vel Ung' oc Gamle
Liden tack for Gud, for sig liden sands de samle
Vilde kiøbe de den Boog, der i flittigt gloo
Stor Forstand der af dem gaf Anders Arreboo.
Liuset, Himlen, Jorden grøn, Soelen, Fugl oc Fiske,

Bester, Orm' oc Mennisker baade nyc oc friske,
Lærc dig i denne Boog, ret med stor Uroo,
Dog med stætlig' Ord oc Grund Anders Arrebo.
Danske Mand kloeb denne Bog, galt hun end en Daler,
All Guds Gierning styckevjs hun dig ret afinaler,
Forig' Aar du kloebte det, som scler intet droo,
Vjsdom her nu læren dig Anders Areboo.
Skabelsen, Forløsnings Verck, Helliggiorels' handel
Høyeste Guds Gierning er' ofver Verdsens Vandel.
Skabelsen den Først' er her, men de andre to
Rører hand kun lidet om Anders Arreboo.
Fader skabte mig, men Søn, med sin Død mig løste,
Hellig Aand vil os ocsaa helliggiør' oc trøste,
Samle til sig alle dem som monn' hafve Troo,
Alle, blandt dem vor Poet Anders Arreboo.

A. B.

*In Libro Canti-
lerianum Job,
Thomas' sub
Articula de Cre-
atione, vñchi
pag. 146.*

En Dagvise om alle Creatures Skabelse,
giort af *Doct. Petro Palladio.*

1.

DEn liuse Dag, ø Skaber god,
Som vi Søndagen kalle,
[e 3'] Hand var den første Dag oc roed
Til Creaturene' alle.
Paa den du baade Himmel' oc Jord,
Med Aften, Lius oc Morgen
Du skabte med dit hellig' Ord,
Før alting var forborgen.

2.

Vor Bon du hør, oc see vor Graad,
Os frels af vore Synder,
Skenck os med Naade Lyck' oc Raad,